

ingen Tvivl om, at efterhaanden vil større Beløb udkræves, og en Grænse ved 500,000 Kr. vil ikke være urimelig høj.

Under Nr. 11 har vi foreslaaet, at der skal tilføjes en Bestemmelse om, at et større Beløb kan anvendes, indtil Loven om Enkers og Enkemænds Børn er gennemført. Den foregaaende Taler har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal. I dette Øjeblik synes jo Udsigterne til denne Lovs Gennemførelse i denne Samling meget smaa. Saa vidt man kan se, er der i Landstinget ikke nogen som helst Tilbøjelighed til at gennemføre Loven i en tilfredsstillende Skikkelse, og gennemføres den ikke, er det jo ganske afgjort, at de Tal, der her er sat, og da særlig, hvis Flertallets Forslag gennemføres om de 250,000 Kr., er alt for smaa. Der vil da i den mellemliggende Tid kræves større Beløb. Vi vil fra vor Side uden Bekymring kunne gaa med til disse større Beløb, idet man alligevel holder sig indenfor den Grænse, som den højtærede Finansminister i sin Finansplan for dette og de følgende Aar har regnet med. Han har regnet med de 700,000 Kr., som den i Landstinget forelagte Lov efter hans Beregning skulde bringe i Udgift.

Endelig er der af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Brorsen) og det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) stillet et sidste Ændringsforslag. Hvis vore Ændringsforslag paa de andre Omraader vedtages, er det jo klart, at vi ikke kan ønske dette Ændringsforslag vedtaget, thi saa vil Loven være et klækkeligt Fremskridt i Forhold til det bestaaende, og der vil ingen Grund være til at knytte dens Skæbne til det Lovforslag, der findes i Landstinget. Men hvis vore Ændringsforslag forkastes og Flertallets vedtages, vil denne Lov virke i høj Grad skadelig, hvis den ikke gennemføres samtidig med den anden Lov, og i saa Fald maa jeg meget indtrængende anbefale at stemme for de to ærede Medlemmers Ændringsforslag under Nr. 12.

Hertil skal jeg indskrænke mig. Ærede Medlemmer vil forstaa, at som Forslaget her foreligger med de foreslaaede Ændringer, synes det mig at være en Blanding af godt og ondt. Naar vi nu har stemt over det i Dag, og vi kommer til at staa overfor Forslaget ved tredie Behandling, vil vi med større Sikkerhed kunne sige, hvad der er overvejende, enten Tilbagekridtene eller Fremskridtene.

Hornstrup: Det af et Flertal af Udvalget stillede Ændringsforslag Nr. 1 gaar ud

paa, at de sidste Ord i § 2 udgaar, saaledes at det paagældende Punktum kommer til at lyde: „Ethvert Sogneraad kan af Kommunekassen uden Samtykke af højere Myndighed yde Bidrag til Kommunens Hjælpekasse“. Efter Lovforslaget, som det blev forelagt af Ministeren, var der sat en Begrænsning, idet dette Punktum fortsatte saaledes: „af indtil 30 Øre pr. Indbygger i Kommunen“. Denne Begrænsning har ogsaa hidtil været gældende i Hjælpekasseloven. Naar jeg ikke har kunnet gaa med til at slette denne Grænse, er det, fordi jeg ikke kan se, at den har nogen Betydning uden i Tilfælde, hvor Loven bliver misbrugt. Ved „højere Myndighed“ forstaaes for Sogneraadens Vedkommende Amtet, og jeg har ikke nogen Sinde hørt, at et Amsraad har nægtet en Kommune at give højere Bidrag end 30 Øre pr. Indbygger. Jeg maa derfor gaa ud fra, at Amsraadene ikke benytter denne Myndighed, undtagen hvor der er god Grund dertil, altsaa hvor Kommunen af sin Kasse vil yde højere Bidrag, end egentlig kan anses for forsvarligt. Da jeg altsaa ikke ønsker denne Grænse slettet, maa jeg anbefale mine Meningsfæller at stemme mod Ændringsforslag Nr. 1.

Af de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag skal jeg kun omtale et enkelt, nemlig Nr. 3, som gaar ud paa, at i § 3, 2det Stykke, 2den Linie, udgaar Ordene „tilstrækkeligt Udkomme“, og i Stedet indføres: „mere end rent foreløbigt Arbejde eller Udkomme paa anden Vis“. Talen er her om Ydelse af Rejsehjælp. Ved første Behandling tillod jeg mig at kritisere Udtrykket „tilstrækkeligt Udkomme“, idet jeg ansaa det for aldeles umuligt for en Hjælpekasses Bestyrelse at konstatere, hvorvidt en Mand har et tilstrækkeligt Udkomme paa den Plads, hvortil han rejser hen. Udvalget er da ogsaa gaaet med til at forandre dette Udtryk saaledes som anført. Det maa jo i hvert enkelt Tilfælde afgøres ved Skøn, hvorvidt vedkommende har „mere end rent foreløbigt Arbejde eller Udkomme paa anden Vis“ paa Ankomststedet, men jeg mener, at Hjælpekassens Bestyrelse kan skønne derover, og anbefaler derfor, at Ændringsforslag Nr. 3 vedtages i den Form, hvori det her er foreslaaet.

Hvad de øvrige Ændringsforslag angaar, til hvilke jeg er Medforslagsstiller, kan jeg kun anbefale det høje Ting at stemme for dem. Derimod ønsker jeg at knytte et Par Bemærkninger til de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.